

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Tomáše Langáška a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobkyně: **Autometal, spol. s r.o.**, IČ 62969030, se sídlem Zalužany 99, Zalužany, zastoupené Mgr. Jiřím Kokešem, advokátem, se sídlem Na Flusárně 168, Příbram, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. června 2016, č. j. 24735-3/2016-900000-304.1, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. srpna 2018, č. j. 3 Af 61/2016 - 44,

takto:

I. Kasační stížnost žalobkyně **se zamítá.**

II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení případu

[1] Celní úřad pro hlavní město Prahu (dále jen „celní úřad“) doměřil žalobkyni clo ve výši 1679 Kč a uložil jí povinnost uhradit penále ve výši 336 Kč. Žalobkyně totiž navrhla propuštění zboží (v kolonce č. 31 v položce první *„Kužele – plechové lisované výlisky pro automobilový průmysl, 55 ctns 8.590 USD“)* do režimu volný oběh, kdy celní úřad na základě provedené kontroly zboží určil, že dané zboží patří do jiné podpoložky, než původně zařazené, konkrétně do podpoložky 8708 92 99 TARIC kód 00 (*Části, součásti a příslušenství motorových vozidel čísel 8701 až 8705;: - - Tlumiče výfuků a výfuková potrubí; jejich části a součásti,*

- - - *Ostatní*, nikoliv do podpoložky *7326 90 98* TARIC kód 90 (*Ostatní výrobky ze železa nebo oceli, - Kované nebo ražené (lisované), avšak dále neopracované, - - Ostatní, - - - Ostatní),* kterou deklarovala žalobkyně.

[2] Proti tomuto rozhodnutí brojila žalobkyně neúspěšně odvoláním k žalovanému, žalovaný odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Stěžovatelka následně podala proti tomuto rozhodnutí žalovaného správní žalobu. Městský soud v Praze (dále též „městský soud“) nyní napadeným rozsudkem tuto žalobu zamítl.

II. Kasační stížnost a průběh řízení o ní

[3] V podané kasační stížnosti proti napadenému rozsudku žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) namítá, že městský soud nesprávně posoudil právní otázku, zda zboží, které dováží, patří mezi části, součásti a příslušenství motorových vozidel, nebo mezi ostatní výrobky ze železa nebo oceli, čímž nesprávně posoudil otázku zařazení předmětného zboží do podpoložky celního sazebníku. Stěžovatelka je i nadále přesvědčena, že z úkonů provedených v rámci zjišťování, popisu, vlastností a účelu použití dovezeného zboží vyplynulo, že předmětné zboží nelze zařadit do podpoložky kombinované nomenklatury KN 8708 92 99 TARIC kód 00, nýbrž do podpoložky kombinované nomenklatury *7326 90 98* TARIC kód 90. Stěžovatel v tomto poukazuje zejména na protokoly Celně technické laboratoře o zkoušce ze dne 6. 10. 2015, č. j. 43231/2015-900000-020 a č. j. 43229/2015-900000-020 z nichž považuje za zcela zřejmé, že předmětné zboží je vyrobeno z nerezové oceli, přičemž majoritními prvky z hlediska složení je železo a chrom, což jen potvrzuje správnost závěru tvrzení stěžovatele, že se v daném případě jedná o výrobky ze železa nebo oceli.

[4] Jedná se přitom o zboží, které je nutné dále zpracovat, kdy před zpracováním zboží nemá jasně daný účel použití. Toto následné zpracování spočívá ve svařování poměrně složitým způsobem, v montování a další úpravě. Stěžovatelka uvádí, že u dovezeného zboží je nutné, aby mohlo být použito do motorového vozidla, takovéto zboží sloučit s ještě další komponentou. Její výrobní postup není založen na jednoduché montáži dané komponenty, ale potřebnou komponentu je třeba svařit do hotového výrobku, kdy na proces svařování je nutná homologace, zkoušky a dodržení zákonem předepsaných parametrů, kdy tedy se nejedná o pouhé zabudování komponenty do motorového vozidla.

[5] Městský soud v Praze podle stěžovatelky pochybil, když nenechal provést důkaz znaleckým posudkem a nepoložil znalci dotazy, jaké vlastnosti má dovážené zboží a zda může samo o sobě plnit jakýkoliv účel v motorovém vozidle, případně jaké úkony je třeba vykonat, aby se z dovezeného zboží stal dokončený výrobek schopný plnit plnohodnotnou funkci v osobním automobilu. Městský soud se přitom nevypořádal ani s argumentací stěžovatelky ve správní žalobě, kdy stěžovatel poukázal a na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ČR (dále jen „NSS“) sp. zn. 2 As 59/2003, ve kterém NSS uzavřel, že ke znaleckým posudkům, pokud se zabývají vlastnostmi, funkcí a využitím zboží, tj. otázkami skutkovými, soud ve správním soudnictví přihlédne v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů.

[6] Stejně tak Městský soud v Praze postupoval i v rozporu s rozsudkem NSS ze dne 29. 11. 2012, č. j. 5 Afs 27/2012 - 37, z něhož vyplývá, že při zařazování zboží do celního sazebníku je nutné vycházet prvotně ze znění čísel a poznámek tak, jak to vyplývá ze znění prvního výkladového pravidla. Při posouzení, do kterého čísla podle práva náleží předmětné zboží, které by při zdůraznění jedné ze dvou funkcí či účelu náleželo do více různých čísel, je přitom nutno zohlednit zejména funkci, jež je převažující či prvotní, a to obzvláště tehdy, je-li převažující či prvotní funkce dobře identifikovatelná.

[7] Stěžovatelka má za to, že kdyby Městský soud v Praze respektoval závěry uvedené ve výše citovaném rozhodnutí NSS, nemohl by dospět k závěru, že předmětné zboží mělo být zařazeno do podpoložky kombinované nomenklatury KN 8708 92 99 s podpoložkou Taricu 00.

[8] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti upozornil, že stěžovatelka pouze opakuje argumenty ze své žaloby. Staví věc tak, že dováží kovové výrobky, jež nemají žádnou specifickou funkci, a teprve zpracováním se z nich stávají součásti automobilu. Žalovaný zastává názor, že dané výrobky mají již v okamžiku dovozu jasně daný a úzce vymezený účel použití, kterému jsou na první pohled zcela uzpůsobeny svým tvarem, rozměry, použitým materiálem i způsobem opracování. Z podkladů získaných od stěžovatelky dokonce vyplývá, že se jedná o součásti výfukového potrubí specificky určené pro konkrétní typy osobních automobilů. Nelze je využít k ničemu jinému a nelze je, bez vynaložení nepřiměřených nákladů, ani přepracovat na výrobky jiné, určené k plnění jiných funkcí. Přibrání znalce by bylo nadbytečné, neboť znalec může zodpovídat pouze otázky skutkové, přičemž skutkový stav dostatečně jasně vyplývá z podkladů poskytnutých stěžovatelkou, sporné je pouze jeho právní posouzení.

III. Posouzení kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem

[9] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[10] Nejvyšší správní soud předesílá, že jádro kasačních námitek směřuje do skutkových závěrů městského soudu, na jejichž základě posoudil správnost zařazení dovážených výrobků pod příslušnou podpoložku kombinované nomenklatury. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že je to především městský soud, který je oproti kasačnímu Nejvyššímu správnímu soudu soudem nalézacím a je povolán zhodnotit napadené správní rozhodnutí v tzv. plné jurisdikci, včetně otázek skutkových, o nichž si sám učiní úsudek. Intervence ze strany kasačního soudu je v tomto ohledu výjimečná a omezuje se na vady řízení a dokazování ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. (srov. např. rozsudek č. j. 6 As 256/2016 - 79 z 1. března 2017, bod 21). Žádné takové vady Nejvyšší správní soud nezjistil.

[11] Stěžovatelka nepředkládá žádné nové argumenty, s nimiž by se nevypořádal již městský soud. Ten ve svém rozsudku přehledně shrnul relevantní evropskou právní úpravu (zejména nařízení Rady č. 2658/87, o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku) a judikaturu (viz body 40 a násl. napadeného rozsudku), přičemž provedená interpretace, mj. i za pomoci vzájemné kombinace vysvětlivek ke kombinované nomenklatuře a vysvětlivek k harmonizovanému systému, je zcela v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek ze dne 19. listopadu 2013, č. j. 2 Afs 85/2012 -

40). Městský soud vyšel z toho, že účel použití výrobku je společně s jeho objektivními charakteristikami a vlastnostmi kritériem pro jeho sazební zařazení. Ztotožnil se s žalovaným v tom, že ze shromážděných podkladů jasně vyplývá, že zboží, které stěžovatelka dováží, nelze použít k ničemu jinému než ke smontování s ostatními díly a následnému namontování do konkrétních typů osobních automobilů. Jde o části většího celku, pro jehož funkci jsou nepostradatelné, a tyto části jsou jednoznačně rozpoznatelné jako vhodné pro použití výhradně nebo hlavně pro motorová vozidla. Zpracování, které stěžovatelka provádí, nemá podstatný vliv na takto vymezený charakter zboží, neboť je-li výrobek předkládán v nesmontovaném nebo rozloženém stavu, pak se části budoucího výrobku zařazují stejně jako kompletní výrobek, k jehož výrobě slouží.

[12] Stěžovatelka tuto myšlenkovou konstrukci nijak nevyvrací. Netvrdí například, že by rozhodujícím kritériem pro zařazení výrobku mělo být ve skutečnosti jeho materiálové složení bez ohledu na jeho účel. Pokud snad stěžovatelka naznačuje, že by účel zboží měl být určen bez přihlédnutí k tomu, k výrobě jakého finálního produktu toto zboží slouží, pak takováto úvaha nemá naprosto žádnou právní oporu – stěžovatelka nepoukazuje na žádný konkrétní právní předpis či soudní rozhodnutí, které by svědčilo ve prospěch takového náhledu nebo v jehož výkladu by se městský soud podle ní mýlil. Takovým rozhodnutím není ani stěžovatelkou odkazovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. listopadu 2012 č. j. 5 Afs 27/2012 – 37. Zde se totiž spor týkal zařazení kompletního výrobku, který plnil dvě různé funkce (kapesní počítač vybavený GPS navigací), přičemž zdejší soud dospěl k závěru, že při jeho zařazení je třeba zohlednit zejména funkci, jež je převažující či prvotní. Stěžovatelka ovšem netvrdí, že by finální výrobek, který ze zboží, jež stěžovatelka dováží, má vzniknout, měl snad plnit více funkcí, z nichž by bylo třeba zvolit tu, která je prvotní či převažující. Zůstává tak neotřesen náhled městského soudu, že části sloužící k montáži celku je třeba zařadit jako finální výrobek, jestliže jsou jednoznačně rozpoznatelné jako vhodné pro použití výhradně nebo hlavně pro tento finální výrobek.

[13] Ani z hlediska skutkového stěžovatelka ničeho podstatného nenamítá, zejména neuvádí, jaký jiný účel by mohlo plnit jí dodávané zboží nazvané „*Kužele – plechové lisované výlisky pro automobilový průmysl*“. Stěžovatelka neuvádí, že by snad toto zboží bylo možno použít k montáži jiného typu potrubí než výfukového potrubí osobních automobilů nebo že by dokonce bylo schopné samostatného použití k nějakému konkrétnímu účelu (stěžovatelka dokonce výslovně potvrzuje, že bez zapracování do finálního výrobku nemá zboží žádný jasně daný účel použití). Z tohoto pohledu by pak skutečně bylo zbytečné provádět znalecký posudek, neboť zde nevzniká žádná relevantní pochybnost o skutkovém stavu, který je rozhodný pro aplikaci příslušných právních norem. Závěr městského soudu o neprovedení tohoto důkazu je tedy správný a řádně odůvodnění a o tzv. opomenutý důkaz se nejedná.

[14] Nejvyšší správní soud tedy kasační stížnost proti napadenému rozsudku městského soudu vyhodnotil jako nedůvodnou a zamítl ji v souladu s § 110 odst. 1 větou druhou s. ř. s.

IV. Náklady řízení

[15] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 1, 7 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona. Žalovaný měl ve věci úspěch, podle obsahu spisu mu však žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2018

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu